

AL JUTJAT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU DE BARCELONA

Na Núria Suñe Peremiquel, Procuradora dels Tribunals, en nom i representació de l'associació **COORDINADORA PER A LA SALVAGUARDA DEL MONTSENY** (CSM), amb l'assistència lletrada d'en Francesc Espinal Trias, Advocat de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, davant aquest Jutjat comparec i com millor procedeixi en Dret, **DIC:**

1- Que els dies 29 de juliol i 3 d'agost de 2020 la meva representada va rebre notificació dels **acords de data 28 de juliol de 2020 de l'Ajuntament de Fogars de Montclús d'aprovació del projecte en sòl no urbanitzable "Pavimentació del camí de la Costa del Montseny a Can Riera de Ciuret", i d'adjudicació del contracte actuació "Pavimentació del camí de la Consta del Montseny a Can Riera de Ciuret, Fase 2"**, respectivament. A data d'avui no consta la publicació de l'acord d'aprovació del projecte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (en endavant BOPB) ni al tauler d'anuncis digital de l'Ajuntament. Sí consta la publicació, del dia 6 d'agost de 2020, de l'acord d'adjudicació del contracte al tauler electrònic del perfil del contractant.

L'aprovació del projecte s'impugna per la seva manca de justificació, les mancances del seu informe de valoració ambiental (IVA) i de l'informe d'avaluació ambiental associat (IAA), i la manca d'integració de les condicions establertes per l'IAA. Pel que fa a l'adjudicació del contracte, aquest es va aprovar sense la inclusió del punt a l'ordre del dia –i amb informe desfavorable de Secretaria-Intervenció-, i, el passat 2 d'agost de 2020 es van iniciar les obres per a la realització de l'objecte del contracte (fase II del projecte de pavimentació), és a dir, quatre dies després de l'aprovació del projecte i de l'adjudicació del contracte, i sense la corresponent formalització del mateix.

2- Que, mitjançant aquest escrit, i de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (en endavant LJCA), interposo **RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU**

contra els acords esmentats, de conformitat amb el que estableix l'article 45.1 de la LJCA i, en compliment del que disposa el seu apartat 2, adjunto com a documents núm. 1 i 2 el trasllat dels acords impugnats, i adjunto com a document núm. 3 el certificat que acredita el compliment dels requisits exigits per interposar aquest recurs contenciós administratiu. A més, en aquest mateix escrit, i en virtut de l'article 135 de la LJCA, sol·licito l'adopció de **MESURA CAUTELAR URGENT de suspensió de l'executivitat dels acords esmentats i de les obres viàries que s'estan duent a terme de forma il·legal**, ateses les circumstàncies d'especial urgència que concorren en el cas i que es detallaran més endavant en el primer altressí.

3- Que per procedir els actes administratius en relació amb la qual interposo el recurs de l'Ajuntament de Fogars de Montclús la competència per conèixer del recurs correspon a aquest Jutjat, segons el que disposa l'article 8.1 de la LJCA. Tanmateix, per al cas que no s'entengui així, és procedent que aquest Jutjat trameti les actuacions a l'òrgan jurisdiccional competent, en aplicació del que disposa l'article 7.3 de la LJCA.

Per això,

SOL·LICITO:

1. Que admeteu aquest escrit amb les els documents que hi adjunto.
2. Que tingueu per interposat recurs contenciós administratiu contra els acords de data 28 de juliol de 2020 de l'Ajuntament de Fogars de Montclús d'aprovació del projecte en sòl no urbanitzable "Pavimentació del camí de la Costa del Montseny a Can Riera de Ciuret", i d'adjudicació del contracte actuació "Pavimentació del camí de la Consta del Montseny a Can Riera de Ciuret, Fase 2".
3. Que, prèviament efectuats els tràmits preceptius, reclameu l'expedient administratiu a l'organisme esmentat, el qual se m'ha de posar de manifest per formalitzar la demanda.

ALTRESSÍ PRIMER DIC que, d'acord amb l'article 135 de la LJCA, aquesta part interessa la **MESURA CAUTELAR URGENT de suspensió de l'executivitat dels acords impugnats i de les obres viàries que s'estan duent a terme de forma il·legal**, sobre la base dels següents

MOTIUS

PRIMER.- FETS QUE JUSTIFIQUEN LA NECESSITAT DE SOL·LICITAR LA MESURA CAUTELAR URGENT.

El projecte aprovat objecte de recurs consisteix en l'obra viària de pavimentació, en sòl no urbanitzable, del camí veïnal existent entre Can Riera de Ciuret (casa de colònies privada) i la Costa del Montseny per a transformar-lo en una carretera, amb un recorregut de 2,95 km.

Aquest camí es troba dins dels límits del Parc Natural i Reserva de la Biosfera del Montseny, i dins de l'espai natural del Massís del Montseny, inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural i en la Zona Especial de Conservació de la Xarxa Natura 2000, espai que serveix d'hàbitat a diverses espècies amenaçades i en perill d'extinció, en especial l'espècie faunística endèmica del massís, i l'únic urodel de la península ibèrica, el tritó del Montseny (*Calotriton arnoldi*). Aquest amfibi està considerat en perill crític d'extinció, raó per la qual es troba a la Llista Vermella de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura, i està sent objecte d'actuacions de conservació per part del projecte europeu LIFE Tritó Montseny, precisament en la zona que inclou l'àmbit en la qual es pretén portar a terme les obres viàries de pavimentació, on està constatada la seva presència.

En el mateix ple municipal del passat 28 de juliol de 2020, en el qual es va aprovar definitivament el projecte, es va aprovar també l'adjudicació del contracte per a la realització de la fase II del projecte a l'empresa Construccions Deumal, SA per valor de 134.000 euros. L'aprovació de l'adjudicació es va dur a terme sense la inclusió prèvia a l'ordre del dia (s'adjunta ordre del dia com a document núm. 4) -suposadament per apreciar-se urgència en la seva aprovació-, amb l'emissió d'informe desfavorable per part de Secretaria-Intervenció, tal com menciona l'acord d'adjudicació.

Doncs bé, a aquesta part li consta que des del dia 2 d'agost s'han iniciat les obres corresponents a l'objecte del contracte (s'adjunta recull de fotografies del dia 3 com a document núm. 5, i recull de fotografies del passat dia 10 com a document núm. 5 bis, així com fotogrames d'un vídeo del dia 3 com a document núm. 6). Cal recordar que el perfeccionament d'aquest tipus de contractes es realitza mitjançant la seva formalització, i no pas amb la seva adjudicació, tal com disposa l'article 36 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (en endavant LCSP). La formalització és, doncs, el moment a partir del qual les parts queden obligades al seu compliment. Per tant, amb la simple adjudicació l'empresa no estaria habilitada per iniciar l'execució del contracte.

El fet d'iniciar les obres abans de la formalització del contracte resulta encara més greu si es té en compte que l'aprovació del projecte i l'adjudicació del contracte s'han realitzat sense publicitat real, i les obres s'han començat a realitzar a principis del mes d'agost, quan hi ha poca activitat ciutadana i institucional. Recordem que l'aprovació del projecte encara no s'ha publicat al BOPB i que l'adjudicació del contracte es va portar a terme sobre la base d'una suposada urgència, sense la inclusió prèvia a l'ordre del dia del ple municipal del dia 28 de juliol -amb informe desfavorable per part del Secretari-Interventor-, i publicant-se al tauler electrònic del perfil del contractant el dia 6 d'agost.

Estem parlant, a més, d'un projecte que es porta tramitant des de 2018 i que, després d'haver-se modificat a l'octubre del 2019, es va presentar davant les autoritats ambientals amb el mateix informe de valoració ambiental (IVA) de maig de 2018 -és a dir, de l'informe corresponent al projecte inicial-. El projecte, finalment, va ser objecte d'informe d'impacte ambiental (IIA) mitjançant la Resolució TES/1211/2020, de 3 de juny de 2020, del Director General de Polítiques Ambientals i Medi Natural del Departament de Territori i Sostenibilitat (exp. OTAABA20190182), pel qual es determina que no s'ha de sotmetre a una avaluació d'impacte ambiental ordinària, i el qual va incloure una sèrie de condicions addicionals que no consta que s'hagin integrat al projecte aprovat definitivament (s'adjunta resolució d'emissió de l'IIA com a document núm. 7).

No és d'entendre, doncs, que l'aprovació de l'adjudicació del contracte per a la realització de la fase II del projecte no s'hagués inclòs a l'ordre del dia del ple municipal del passat dia 28 de juliol, sobre tot tenint en compte que l'anunci

original de licitació del contracte estableix com a data límit de presentació de les ofertes el dia 16 de març de 2020. Aquest termini posteriorment es va ampliar fins al dia 10 de juliol de 2020, la qual cosa no s'entén tenint en compte que els terminis administratius suspesos per la declaració de l'estat d'alarma es van reprendre l'1 de juny, en virtut del Reial Decret 537/2020, de 22 de maig, mitjançant es prorrogava l'estat d'alarma. En tot cas, és evident que l'Ajuntament podria haver incorporat l'aprovació de l'adjudicació del contracte a l'ordre del dia, en tant que coneixia sobradament l'estat i el resultat de la valoració de les ofertes presentades (per cert, només dues).

A les evidents irregularitats exposades als paràgrafs anteriors, relatives a la tramitació de l'adjudicació del contracte i a l'execució del mateix sense la prèvia i necessària formalització, s'afegeix l'impacte ambiental que suposen les obres viàries, les quals es projecten sobre un espai especialment sensible amb presència de diferents espècies protegides, impacte que no ha estat degudament avaluat, així com la manca de justificació del projecte.

Per tant, donada la gravetat dels fets, a aquesta part interessa sol·licitar la mesura cautelar urgent de suspensió de l'executivitat dels actes administratius descrits i de les obres viàries que s'estan duent a terme de forma il·legal, en tant que hi concorren els requisits previstos als articles 129 i següents de la LJCA:

- La no adopció de la mesura cautelar faria perdre la finalitat legítima del recurs consistent en evitar l'obra viària de pavimentació, en sòl no urbanitzable, del camí veïnal existent entre Can Riera de Ciuret (una casa de colònies privada) i la Costa del Montseny per a transformar-lo en una carretera, amb un recorregut de 2,95 km.
- La prevalença del dret o interès col·lectiu a un medi ambient adequat i interès públic de protecció del medi ambient (respectivament, apartats primer i segon de l'art. 45 CE) en la protecció de l'espai natural protegit. I, a la vegada, la manca de pertorbació greu a altres interessos.
- Les manifestes i greus vulneracions de l'ordenament jurídic.
- A més, d'acord amb l'art. 135 LJCA, resulta necessari adoptar la mesura cautelar suspensiva de forma immediata, ja que en cas contrari es deixaria sense efectivitat el dret fonamental a la tutela cautelar en concórrer circumstàncies d'especial urgència.

SEGON.- LA NO ADOPCIÓ DE LA MESURA CAUTELAR DE SUSPENSÍO D'EXECUTIVITAT DELS ACTES ADMINISTRATIUS RECORREGUTS I DE LES OBRES VIÀRIES IL·LEGALS FARIA PERDRE TOTALMENT LA FINALITAT LEGÍTIMA DEL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU (ART. 130.1 LJCA).

Atès que, tal com s'ha exposat en el punt anterior, s'han iniciat les obres viàries corresponents a la fase II del projecte de pavimentació del camí de la Costa del Montseny a Can Riera de Ciuret, sense que s'hagi formalitzat el contracte adjudicat i sense la publicació de l'aprovació del projecte, i sense la deguda justificació i avaluació ambiental del mateix, sobre un espai natural especialment sensible, d'acord amb el que preceptua l'article 130.1 de la LJCA, aquesta part entén que resulta procedent i necessari adoptar la mesura cautelar de suspensió immediata de l'executivitat dels acords d'aprovació definitiva del projecte de pavimentació i d'adjudicació del contracte, així com la suspensió immediata de les obres que s'estan realitzant il·legalment.

En cas contrari, el present recurs perdria totalment la seva finalitat donat que les obres corresponents a l'objecte podrien arribar a finalitzar-se sense que s'hagi pogut evitar la destrucció de l'hàbitat i de les espècies protegides presents ni fer complir les condicions previstes en l'IIA i en la normativa administrativa i ambiental aplicable.

Convé recordar que les mesures cautelars no són una simple mesura legal sinó que, segons constant i reiterada jurisprudència, són una mesura que respon a la necessitat actual d'allunyar el temor o perill a un dany futur, la qual cosa fa aconsellable mantenir l'estat o la situació que tenen les persones, coses o drets, i que s'articulen com un dret a la tutela cautelar inclòs dins del dret fonamental a la tutela judicial recollit a l'art. 24.1 de la Constitució, tal com també ha reconegut el Tribunal Constitucional (entre d'altres, la STC 14/1992, de 10 de febrer).

La tutela cautelar, instrument imprescindible en tots els processos per evitar que la seva llarga durada faci perdre als mateixos de la seva utilitat (*periculum in mora*), ho és especialment en el procés contenciós-administratiu, ja que, entre altres motius, els actes administratius gaudeixen de la prerrogativa d'executivitat (articles 38 i 39 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques -en endavant LPACAP-).

En aquest sentit, si bé el Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta prerrogativa no és contrària a l'article 24.1 de la Constitució, també ha precisat, en relació al límit de l'executivitat de l'autotutela administrativa, que aquesta no es pot desplegar a costa d'altres valors constitucionals predominants (entre d'altres, la STC 22/1984, de 17 de febrer).

No s'ha d'oblidar que l'àmbit on se situa el camí que es pretén pavimentar està protegit per diversos instruments i per la normativa ambiental, i que la presència del tritó del Montseny el fa, preceptivament, especialment mereixedor d'observança i conservació. Per tant, aquest espai s'ha de preservar dels diferents processos d'urbanització i projectes que puguin afectar negativament a la seva viabilitat i contribució ecològica, sobre tot quan aquests efectes negatius no venen justificats per cap altre interès que hi pugui prevaldre.

Als efectes d'exposar, als efectes d'aquest incident, els excepcionals valors ambientals d'aquesta zona i els perjudicis irreparables o de molt difícil reparació que comporta l'executivitat dels actes administratius impugnats, adjuntem i fem referència als dos informes realitzats *ad hoc* per dues persones de reconegut prestigi i amb coneixement extens dels valors naturals del Massís del Montseny:

1. ***Informe relatiu al Projecte de pavimentació del camí de la Costa del Montseny a Can Riera de Ciuret, al terme municipal de Fogars de Montclús, Parc Natural i Reserva de la Biosfera del Montseny,*** elaborat i signat en data 4 d'agost de 2020 pel Sr. Josep Maria Mallarach, Consultor ambiental (s'adjunta com a document núm. 8).
2. ***Sobre l'aprovació definitiva del Projecte en sòl no urbanitzable de pavimentació del camí de la Costa del Montseny a Can Riera de Ciuret, terme municipal de Fogars de Montclús, al Ple municipal celebrat el dia 28 de juliol de 2020 i l'imminent execució de l'obra,*** elaborat i signat pel Sr. Antonio Juan Arrizabalaga, Coordinador del Museu de Ciències Naturals de Granollers (s'adjunta com a document núm. 9).

Així, ja el tercer paràgraf de l'apartat "Objecte i contingut de l'informe" (pàgina 2) del document redactat pel Sr. Mallarach, expressa el següent:

“El seu propòsit [de l’informe] és demostrar la manca de justificació de l’obra viària, posar de relleu les mancances de l’Informe de valoració ambiental i de la resolució a ella vinculada, demostrar que el projecte viari aprovat no integra les condicions de la resolució de l’organisme competent en matèria ambiental, alertar dels impactes negatius potencials a l’única espècie vertebrada endèmica del país, en perill crític d’extinció (el tritó del Montseny), unes constatacions que haurien de ser suficients, a parer de l’autor, per aturar l’execució del projecte, que va començar ahir”.

En aquest informe es recorda que l’àrea afectada pel projecte viari es troba dins de l’espai Massís del Montseny, inclòs en el Pla d’Espais d’Interès Natural (aprovat per Decret 328/1992, de 14 de desembre), i també dins d’una Zona Especial de Conservació de la Xarxa Natura 2000 (ES5110001), declarada per l’Acord de Govern GOV/150/2014, de 4 de novembre.

El Pla Especial del Parc Natural del Montseny de 1977 (BOPB núm. 222 de 16 de setembre de 1977) qualifica aquest àmbit de Preparc, dins la Zona d’Influència. Interessa, però, que segons el Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc Natural del Montseny de 2008, el qual actualitzava i millorava en gran mesura la protecció dels diferents espais del Montseny i que va ser anul·lat per Sentència del Tribunal Suprem de 19 de setembre de 2016, aquesta àrea s’ubica en una zona d’interès natural (clau ZIN), i es designa el camí en qüestió com a camí d’ús públic de la xarxa rodada secundària, la qual, segons l’article 136.5 de l’esmentat pla, només pot ser pavimentada “quan les condicions de circulació o l’erosió de la calçada així ho aconsellin”.

L’informe del Sr. Mallarach també destaca que, donada l’actual situació d’indefensió que pateix el Massís del Montseny, aquesta part (CSM), juntament amb les entitats Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), Ecologistes en Acció i SEO/BirdLife vam impulsar mitjançant Iniciativa Legislativa Popular una *Proposta de Llei de declaració del Parc Natural del Montseny, de Paratges Naturals d’Interès Nacional i de Reserves Naturals Integrals*, la recollida de signatures de la qual ha quedat paralitzada degut a la crisi sanitària produïda per la COVID-19. Segons aquesta proposta, l’àrea afectada pel projecte viari quedaria distribuïda entre l’àmbit de Paratge Natural d’Interès Nacional i el de

Reserva Natural Integral, espais naturals que, d'acord amb la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, compten amb un règim de protecció més estricte.

Potser allò que resulta més determinant a l'hora de demostrar els excepcionals valors naturals d'aquest espai és la presència del tritó del Montseny. Com ja s'ha avançat, es tracta d'una espècie endèmica del Massís, descoberta l'any 2006, en perill crític d'extinció, raó per la qual mitjançant el Projecte LIFE Tritó del Montseny es duen a terme accions de seguiment i de conservació en bona part de l'espai afectat pel projecte viari.

Convé ressaltar que, segons la definició donada per l'article 1, lletra h, de la Directiva 92/43/CEE, del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres (en endavant Directiva d'Hàbitats), en tant que es tractaria d'una espècie prioritària la conservació de la qual suposa una especial responsabilitat per part de les autoritats, es troba inclosa en l'annex IV de la Directiva com a *Euproctus asper* (espècie que requereix d'una protecció estricta), així com en l'annex V de la Llei estatal 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat. També es contempla com a espècie protegida de la fauna salvatge autòctona al Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals, i actualment s'està elaborant un Pla de recuperació que ha d'establir les mesures de conservació més adequades per a l'espècie.

Cal ressaltar que la seva població s'estima entre al voltant dels 1.000 adults, i la seva àrea de distribució es limita a petites zones dins el Parc, en una àrea geogràfica inferior a 40 km², tal com es reconeix a la fitxa tècnica electrònica del Departament de Territori i Sostenibilitat. Un dels factors d'amenaça més evidents per a la seva població és l'efecte barrera provocat per les vies de comunicació que creuen els torrents. Com és evident, la resiliència del tritó del Montseny depèn de la conservació dels hàbitats que li donen aixopluc en l'interior del Massís, i la supervivència d'un seguit d'altres espècies de flora i fauna està vinculada al bon estat d'aquests hàbitats, tal i com també reflecteix el Pla de conservació del Parc Natural del Montseny-Reserva de la Biosfera de 2014. Aquest és el motiu pel qual resulta imprescindible evitar la destrucció injustificada de l'àmbit que serveix d'hàbitat per aquest amfibi i altres espècies protegides.

Tal com assenyala l'informe del Sr. Mallarach, diversos trams del projecte de pavimentació transiten per zones de presència potencial del tritó del Montseny, i a més el projecte dificulta la mobilitat i connectivitat de les espècies que conformen l'hàbitat que l'acull. Entre d'altres coses, el Sr Mallarach adverteix que el projecte no aprecia que durant la fase de construcció es produiran alteracions greus al sòl i dels cursos hídrics. Textualment, diu que “l'eixamplament d'aquest vial comportaria la destrucció del sòl i la vegetació actual en ambdós vorals, amb els consegüents impactes negatius irreversibles sobre el sòl, la flora i la fauna associada en una superfície d'uns 7500 m² en uns hàbitats que, fins ara, tenen un bon estat de conservació”.

També l'informe del Sr. Arrizabalaga assenyala que la presència del tritó del Montseny està constatada en dues de les rieres que travessa la pista en qüestió (sot de l'Infern i sot dels Avellaners), i la seva presència és potencial en altres punts afectats per les obres -de fet, l'informe destaca que les obres afectaran quasi el 50% de l'àrea de distribució del tritó-. Això fa que aquests encreuaments siguin punts d'especial sensibilitat davant de qualsevol pertorbació. A més, recorda, el torrent del sot de l'Infern està considerat com a zona d'alt interès natural ecològic i paisatgístic (ZAINEP), precisament per la seva importància en el manteniment de l'espècie *Calotriton arnoldi*.

En aquest sentit, el Sr. Arrizabalaga adverteix que la compactació i impermeabilització d'aquesta pista “en el millor dels casos ha de comportar ineludiblement una modificació de la hidrologia de tota la zona, que tindrà conseqüències directes sobre l'edafologia, sobre l'escorrentia aigües avall de la pista i sobre els materials que l'aigua pugui arrossegar, i per tant, sobre les rieres que travessa [el tritó] i sobre les espècies que depenen de les condicions que ara tenen aquestes rieres”.

I finalment, conclou amb el següent:

“La protecció d'aquest amfibi, l'urodel endèmic a la península ibèrica i d'Europa en situació més crítica, justificaria per si sol que es mantinguessin totes les prevencions possibles a la pavimentació d'aquesta pista i conversió en carretera rural, la qual afectarà el seu hàbitat natural, probablement de manera irreversible.”

TERCER.- PREVALENÇA DEL DRET DE TOTHOM A UN MEDI AMBIENT ADEQUAT I DE INTERÈS PÚBLIC DE DEFENSA DEL MEDI AMBIENT EN LA PRESERVACIÓ DELS VALORS AMBIENTALS, NATURALS I PAISATGÍSTICS DELS TERRENYS (ART. 45. 1 I 2 CE) I LA MANCA DE PERTORBACIÓ GREU A ALTRES INTERESSOS GENERALS O D'INTERESSOS DE TERCERS PARTICULARS (ART. 130.2 LJCA).

En aquest cas resulta evident que es dóna una prevalença del dret de tothom a un medi ambient adequat i de l'interès públic de defensa del medi ambient (art. 45. 1 i 2 CE) front els interessos particulars d'un únic negoci privat consistent en una casa de colònies i el turisme rodat que l'Ajuntament de Fogars de Montclús pretén utilitzar com a justificació, tot incomplint de forma manifesta i greu la normativa de contractes del sector públic i la legislació ambiental (art. 130.2 LJCA). En aquest escrit, ja han quedat acreditats nombrosos i greus riscos al medi ambient que implica la realització del projecte aprovat i que s'ha començat a executar de forma irregular.

La importància de tenir en compte els interessos de protecció del medi ambient ja va ser destacada ben aviat per la STC 64/1982, de 4 de novembre:

"El art. 45 recoge la preocupación ecológica surgida en las últimas décadas en amplios sectores de opinión que ha plasmado también en numerosos documentos internacionales. En su virtud no puede considerarse como objetivo primordial y excluyente la explotación al máximo de los recursos naturales, el aumento de la producción a toda costa, sino que se ha de armonizar la "utilización racional" de esos recursos con la protección de la naturaleza, todo ello para el mejor desarrollo de la persona y para asegurar una mejora calidad de vida".

Posteriorment, ha estat reiterat en diverses ocasions com per la STC 102/1995, de 26 de juny, tot dient en el FJ4:

"Se trata en definitiva del "desarrollo sostenible", equilibrado y racional, que no olvida a las generaciones futuras, alumbrado el año 1987 en el llamado Informe Bruntland, con el título "Nuestro futuro común" encargado por la Asamblea General de las Naciones Unidas"

Aquesta sentència de l'Alt Tribunal recorda que els poders públics estan obligats a protegir el medi ambient (art. 45.2 CE):

“La protección consiste en una acción de amparo, ayuda, defensa y fomento, guarda y custodia, tanto preventiva como represiva, según indica claramente el texto constitucional”.

Aquesta rellevància i prevalença de interès públic al medi ambient (també dret-deure dels ciutadans) ha estat rebuda també pel Tribunal Suprem en diverses ocasions per acordar mesures cautelars (entre elles la suspensió). Així, la STS 15 de desembre de 1994 va acordar la suspensió de l'executivitat de les decisions administratives en entendre que “en situaciones de conflictos entre intereses privados” cal “dar prioridad a los más prevalentes, para otorgar o no la suspensión” tot considerant la prevalença del medi ambient ateses “las consecuencias dañosas que para el medio ambiente podrían producirse con la continuación de las obras”.

Aquests pronunciaments del TS sobre la suspensió de l'executivitat de les resolucions administratives en base a interès ambiental deriven de la jurisprudència d'aquest Tribunal consistent en què qualsevol interpretació dels preceptes legals ha de ser realitzada des de la perspectiva de l'art. 45 CE.

Així, la STS de 18 d'abril de 1990 va deixar clar que:

“cualquier interpretación que se haga del citado precepto debe ser analizada desde la perspectiva del artículo 45 de la Constitución, que, como ha tenido ocasión de decir en más de una ocasión este Tribunal, no es una norma programática ni un pío deseo cuya eficacia deba quedar al albur de las convicciones ecologistas o no de los titulares de los poderes públicos. Esto quiere decir que ese “derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona” tiene un contenido protegible y por eso los poderes públicos tienen el deber de velar (“velarán” dice el número 2 de ese artículo) por su efectivo ejercicio, a cuyo efecto deben “proteger y mejorar la aclidad de vida y defender y restaurar el medio ambiente”.

En fi, tal com el Tribunal Suprem ha establert en, entre d'altres, la seva sentència de 7 de novembre de 1990:

“en aquest problema del medi ambient - en qualsevol de les seves manifestacions - els Ajuntaments, i en general, tots els poders públics (...) han de mostrar-se particularment rigurosos”.

Per determinar quan procedeix aquest dret a la tutela cautelar, l'exposició de motius de l'antiga Llei de la Jurisdicció ja establí que el supòsit de l'art. 122 LJCA ("*l'execució hagués d'ocasionar danys o perjudicis de reparació impossible o difícil*") s'havia d'interpretar en el sentit de "ponderar, davant de tot, la mesura en què l'interès públic exigeixi l'execució, per atorgar la suspensió, amb major o menor amplitud, segons el grau en què l'interès públic estigui en joc" (punt V.7). L'actual LJCA se n'ha fet ressò de la necessitat de fer una ponderació dels interessos en conflicte (art. 130.1) i de la manca de pertorbació greu dels interessos generals o de tercers (art. 130.2).

En fi, en el cas que aquí es planteja, resulta clara la prevalença del dret a un medi ambient adequat i de l'interès públic de protecció del medi ambient en la preservació dels valors ambientals, naturals i paisatgístics dels terrenys (art. 45.1 i 2 CE) front els interessos particulars de Can Riera de Ciuret i els interessos turístics al·legats per l'Ajuntament per la pavimentació del camí en qüestió.

És que, segons l'IVA elaborat per l'Ajuntament de Fogars de Montclús (pàgina 75), les principals oportunitats d'aquest projecte són "el dinamisme del sector privat en l'àmbit del projecte"; la "bona accessibilitat al conjunt del massís del Montseny des del poble de Fogars de Montclús"; el "territori divers i molt atractiu als visitats durant tot l'any"; el "gran mosaic d'ambients diferents que permeten un ús del territori diferenciat per tal d'enriquir l'economia"; el "foment d'activitats didàctiques en el medi natural"; i la "potenciació de rutes per paratges naturals del massís del Montseny".

Doncs bé, cal fer, de nou, una remissió a l'informe elaborat pel Sr. Mallarach (pàgines 3 a 5) on s'exposa perfectament per què aquests interessos són clarament insuficients per justificar el projecte i per què no poden prevaldre sobre la protecció del medi ambient:

- El camí es troba en bon estat de circulació i no presenta cap dificultat particular pel trànsit de vehicles. El ferm té un estat adequat i només cal realitzar actuacions de manteniment que s'assegurin la mobilitat dels desplaçaments, amb un baix cost econòmic i una afectació ambiental mínima.
- El projecte no compta amb cap informe o estudi sobre mobilitat generada, però és sabut que el nombre de vehicles que transiten per aquest camí és

molt escàs. A manca de dades aportades pel projecte, s'ha preguntat als veïns sobre el número de vehicles que circulen per aquest camí, i la conclusió ha sigut que la mitjana de vehicles oscil·la entre 1 i 13. Per tant, no té sentit pavimentar un camí que es troba en bon estat i que no mostra cap necessitat real segons la mobilitat existent.

- El traçat del camí obliga a mantenir una velocitat reduïda, fet positiu per evitar l'atropellament d'amfibis, rèptils i altres animals de la zona. La transformació del camí actual en carretera rural pot suposar un augment del trànsit i de la velocitat dels vehicles que hi podrien passar, amb les conseqüències que això pot suposar pel que fa a la massificació de l'ús públic –intensificada després del confinament- i accidentalitat faunística que pateix des de fa temps el Parc Natural del Montseny.
- El camí actual comunica quasi exclusivament el nucli de la Costa del Montseny amb Can Riera de Ciuret, casa de colònies privada amb capacitat per a 120 persones i que acull celebracions ocasionalment. A banda d'això, serveix com a camí de sortida per a dues residències de cap de setmana ubicades en cotes més baixes i que disposen d'accessos diferenciats des d'altres vies. La casa de colònies també es troba perfectament comunicada per la banda sud-est, a través d'una carretera asfaltada que connecta, amb la carretera BV-5114 (Sant Celoni-Viladrau).
- Tal com ja s'ha anticipat, l'IVA elaborat per l'Ajuntament de Fogars de Montclús presenta com a oportunitat principal de la pavimentació del camí el negoci turístic, orientat, de manera quasi exclusiva, al turisme rodat. Atès que l'únic negoci del sector terciari existent en aquesta zona és la casa de colònies Can Riera de Ciuret, la conclusió de que es vol fer una carretera rural per afavorir un únic negoci privat resulta quasi indefugible.

Per altra banda, és manifesta la manca de pertorbació greu a altres interessos generals. Aquesta part ignora quins suposats interessos generals persegueixen realment les actuacions impugnades a no ser que sigui únicament augmentar innecessàriament el turisme rodat i la massificació del Parc Natural, i sense tenir present seriosament els condicionants ambientals i naturals que s'han de tenir en compte en aquest cas. De fet, els interessos generals en el present cas haurien de consistir sobretot en vetllar per la protecció d'aquests importants

valors ambientals i naturals del Massís del Montseny, en especial la conservació de l'espècie endèmica, en perill crític d'extinció, *Calotriton arnoldi*.

En aquest sentit, es va pronunciar la Interlocutòria del Tribunal Suprem de 9 d'octubre de 1992 en acordar la suspensió de l'executivitat de l'aprovació definitiva d'un pla urbanístic tot afirmant respecte la mencionada ponderació dels interessos en conflicte que:

"no aparecen exigencias intensas del interés público para que la demolición de que se trata se lleve a cabo antes de resolverse sobre la cuestión de las características arquitectónicas de aquéllas, sino que, por el contrario, dicho interés reclama la conservación de las misma durante el período de tramitación de los autos principales en atención a las consecuencias irreparables que podrían derivarse de la demolición anticipada".

També és manifesta la manca de pertorbació greu d'interessos de tercers prevalents com són exclusivament els interessos particulars de la casa de colònies Can Riera de Ciuret sense tenir presents els greus perjudicis als valors naturals i ambientals de l'espai on es portaran a terme les obres de pavimentació del camí. No hem d'oblidar que la mesura cautelar no consisteix en l'enderrocament de cap construcció ni en la suspensió del funcionament de cap activitat, sinó només en evitar unes obres de pavimentació innecessària i injustificada d'un camí situat en un espai especialment sensible i amb uns valors ambientals i naturals excepcionals.

Per tant, en el present cas difícilment l'interès públic al·legat o l'interès de terceres persones es veurà negativament afectat per la suspensió interessada, més quan evidentment s'hauran de ponderar tots els interessos concurrents, sent notori que aquest suposat interès públic no demanda la plena i immediata execució dels actes administratius.

QUART.- APARENÇA DE BON DRET ("FUMUS BONIS IURIS")

Els anteriors criteris legals per acordar la tutela cautelar han estat complementats jurisprudencialment pel "*fumus bonis iuris*" o "aparença del bon dret" com preveu, entre d'altres, la Interlocutòria del TS de 20 de desembre de 1990 que diu que

per evitar la frustració de la sentència final, i al voltant del dret fonamental previst a l'art 24 de la Constitució, cal:

" (...) que hi hagi una aparença de bon dret no suposa perjudicar el fons (...)"

"Aquesta aparença, malgrat ser només això, és suficient en un procés cautelar per atorgar la protecció provisional sol·licitada"

" (...) el que donada la llarga durada del procés reclama que aquest control d'executivitat s'avanci en el temps al que la sentència es duu a terme sobre el fons de l'assumpte".

Precisament, aquesta Interlocutòria especifica que:

"és necessari recordar també que aquesta força expansiva del citat article 24 de la Constitució i la seva eficàcia trencadora de tota irraonable supervaloració dels privilegis administratius, com el de la presumpció de validesa dels actes de l'Administració, ve imposada per aquest principi general de Dret Comunitari que aludeixen les conclusions generals de l'Advocat General en la Sentència Factortame del Tribunal de Justícia de Luxemburg de 19 de juny de 1990, principi que implícitament fa seu el propi Tribunal i que es resumeix en que la necessitat del procés per a obtenir raó no ha de convertir-se en un dany per al qui té la raó".

També la Interlocutòria del TS de 21 de febrer de 1991 confirma que:

"El nostre Dret nacional -al marge, inclús de la seva inesquívable inserció en el sistema comunitari- alberga ja en el seu si aquest dret a la tutela cautelar, que està insert en aquell. El que, vist pel seu revés, significa que té tant l'Administració com els Tribunals d'acordar la mesura cautelar que sigui necessària per a assegurar la plena efectivitat de l'acte terminal (...)"

"El principi constitucional d'efectivitat de la tutela judicial ha de projectar-se també sobre l'executivitat de l'acte impugnat, el que, donada la llarga durada del procés, reclama que aquest control de l'executivitat s'avanci en el temps al que en la sentència es duu a terme sobre el fons de l'assumpte".

Aquesta visió constitucional de la tutela cautelar és completament aplicable al present cas ja que els meus mandants estan actuant d'acord amb el "*fumus bonis iuris*". Efectivament, en el present escrit hi ha mostres més que evidents de l'aparença de bon dret per part des meus representats que, sense ànim d'exhaustivitat, exposem tot seguit.

1. Vulneració de la normativa de contractes del sector públic.

Tal com s'ha posat de manifest en el primer motiu, a aquesta part li consta que des del dia 2 d'agost s'han iniciat les obres corresponents a l'objecte del contracte. Per tant, es van iniciar quatre dies després de l'aprovació in extremis de l'adjudicació del contracte, en el ple municipal del dia 28 de juliol de 2020, i abans inclús de la publicació de l'acord d'adjudicació al tauler electrònic (el passat dia 6 d'agost).

Cal recordar, però, que el perfeccionament d'aquest tipus de contractes es realitza mitjançant la seva formalització, i no pas amb la seva adjudicació, tal com disposa l'article 36 de la LCSP. La formalització és, doncs, el moment a partir del qual les parts queden obligades al seu compliment. Per tant, amb la simple adjudicació l'empresa no estaria habilitada per iniciar l'execució del contracte.

A banda d'aquesta irregularitat, que entenem s'ha portat a terme amb el permís de l'Ajuntament, a l'acord d'adjudicació consta l'emissió d'informe desfavorable per part de Secretaria-Intervenció (del qual aquesta part no disposa encara), la qual cosa posa de manifest que l'actuació de l'administració no estaria complint amb l'ordenament jurídic pel que fa a la tramitació del contracte públic d'obres corresponent a realització de la fase II del projecte de pavimentació del camí.

2. Vulneració de la normativa ambiental.

Amb l'aprovació i posterior execució del projecte de pavimentació, no s'estarien portant a terme les actuacions de protecció especial que requereix la normativa comunitària i interna sobre una espècie prioritària com és el tritó del Montseny (així reconeguda per la Directiva d'Hàbitats i la Llei estatal 42/2007). L'IVA ignora l'afectació a l'espècie faunística més valuosa del Massís, el tritó del Montseny, present a la zona del projecte, i no entra a valorar les repercussions que pot tenir sobre el Projecte LIFE Tritó Montseny. L'IVA infravalora l'abast i la severitat dels possibles impactes negatius del projecte envers elements sensibles del medi natural i, en particular, sobre diverses espècies amenaçades i en perill d'extinció.

A més, el projecte d'obres aprovat finalment en el ple municipal de 28 de juliol de 2020 no inclou ni fa esment de les 11 condicions addicionals que estableix l'IIA, entre les quals s'inclouen "donar compliment a les consideracions que pugui fer l'Oficina Tècnica de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona, així com

coordinar-se amb els tècnics del Parc Natural del Montseny en l'execució de l'actuació"; "aplicar a la resta de cursos d'aigua presents en l'àmbit d'actuació les mesures previstes en la documentació ambiental dirigides a limitar els impactes sobre la riera de Ciuret (sot de l'Infern)"; "consensuar amb la Diputació de Barcelona l'execució d'aquest pas per tal de minimitzar l'afecció a la fauna i facilitar-ne el pas, d'acord amb l'informe de l'Agència Catalana de l'Aigua, de 13 de febrer de 2019. En tot cas, cal atendre l'objectiu operatiu 3, Millora de l'hàbitat de ribera, de l'acció de conservació C7, del Projecte LIFE Tritó del Montseny" i "complir la resta de consideracions efectuades en l'informe de l'administració hidrològica" -el qual recorda la necessitat de sol·licitar autorització d'obres en domini públic hidràulic-.

Aquestes condicions addicionals són, de fet, igualment insuficients, atès els valors naturals i ambientals excepcionals als quals hem fet esment en aquest escrit. Així, una deguda avaluació ambiental hauria valorat l'alternativa zero del projecte (mantenir la situació actual) -que és plenament funcional-, d'acord amb els principis d'avaluació ambiental establerts a l'article 2 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, i concretament els següents: a) protecció i millora del medi ambient; precaució i acció cautelar; c) acció preventiva, correcció i compensació dels impactes sobre el medi ambient; i l) actuació d'acord amb el millor coneixement científic possible. En concret, el principi de precaució, consagrat també a l'article 191 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, obliga a prendre decisions preventives en cas de risc per garantir un elevat nivell de protecció del medi ambient. En aquest cas, aquest principi s'estaria vulnerant de forma manifesta.

D'altra banda, tampoc s'estaria donant compliment a les prescripcions de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, de canvi climàtic, concretament a l'article 24, que obliga a que les mesures que es prenguin en matèria de transports i mobilitat vagin encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per a avançar cap a un model de transport públic, col·lectiu i intermodal que no es basi en la tinença de vehicle privat. També l'article 25, relatiu a al turisme, estableix que les mesures que s'adoptin en la matèria vagin encaminades a un canvi cap a un model més sostenible, menys consumidor de recursos i respectuós amb el territori.

Finalment, també cal tenir en compte que d'entre els principis previstos a la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, es troben: a) el dret dels ciutadans a l'accessibilitat en unes condicions de mobilitat adequades i segures i amb el mínim impacte ambiental possible; c) la prioritat dels mitjans de transport de menor cost social i ambiental; d) el foment i la incentivació del transport públic i col·lectiu i d'altres sistemes de transport de baix o nul impacte; e) la implicació de la societat en la presa de decisions que afectin la mobilitat de les persones; i h) l'impuls de la mobilitat sostenible.

3. Vulneració del principi general del dret d'interdicció de l'arbitrarietat i de proporcionalitat.

a) Interdicció de l'arbitrarietat:

Aquest principi previst expressament a l'art. 9.3 de la Constitució és frontalment vulnerat pels actes impugnats ja que es presenten totalment mancats de fonamentació objectiva i contradictori amb la realitat que ha servit de base a la decisions. Tal com ja s'ha posat de manifest, i com també adverteix l'informe del Sr. Mallarach, el projecte viari no justifica enlloc el seu interès ni la seva necessitat social i tècnica. El projecte no adjunta cap informe de mobilitat que doni suport a la suposada necessitat de pavimentar el camí, el qual ja es troba en bon estat. L'afluència del trànsit ha sigut analitzada per compte propi, preguntant als veïns, i s'ha pogut comprovar que la circulació viària és molt escassa (un màxim de 13 vehicles/dia, en caps de setmana en època de bolets).

Per tant, els únics motius possibles per portar a terme aquest projecte és afavorir un únic negoci privat, que ja compta amb alternatives d'accessibilitat, o, com s'extreu directament del projecte, incrementar el turisme rodat, el qual des de fa temps ha comportat per al Parc Natural massificació, destrucció del territori i pèrdua de valors naturals, així com accidentalitat faunística -fet que resulta especialment greu en aquest cas, en tant que es tracta d'una zona amb presència del tritó del Montseny-. En qualsevol cas, la pavimentació d'un camí rural poc transitat i en bon estat, amb les consegüents afectacions, tant durant l'execució de les obres com amb el seu ús posterior, no comptarien amb cap justificació real que pugui prevaldre sobre la protecció dels hàbitats i de les espècies.

No s'ha d'oblidar que la racionalitat de l'actuació de l'Administració prové també de l'art. 45.2 CE. En aquest sentit, el Tribunal Suprem ja es va manifestar en, entre d'altres, les STS de 26 de desembre de 1991 i 16 de juny de 1993:

"El art. 45 de la Constitución señala en su apartado primero que "todos tienen derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo". Opera, pues, en un doble sentido. De una parte, positivo, proclamando el derecho de todos a disfrutar de un medio ambiente adecuado, para el desarrollo de la persona; de otra, negativo, imponiendo a todos el deber de conservarlo. El apartado segundo del citado artículo obliga a los poderes públicos y, por tanto y en primer lugar, a las Administraciones Públicas, a velar por la utilización racional de los recursos y la defensa y restauración del medio ambiente".

b) Principi de proporcionalitat:

Aquest es tracta d'un principi general del Dret que deriva de l'article 106.1 de la Constitució, tal com va reconèixer, entre d'altres, la STS de 16 de maig de 1990.

Primer, implica un anàlisi de la relació mitjà-fi que comporta examinar si el fi perseguit per l'Administració és subsumible a la finalitat prevista a l'ordenament jurídic en atribuir-li la potestat, si els mitjans són proporcionats a la finalitat i si els mitjans són idonis per aconseguir la finalitat (STS de 7 de febrer de 1987). Tal com ja hem dit, abastament, la pavimentació del camí rural dins el Parc Natural del Montseny, on hi ha presència de l'espècie prioritària *Calotriton arnoldi*, contradiu directament la finalitat protectora del medi ambient i natural prevista per l'ordenament jurídic ambiental anteriorment citat. Aquesta adequació a la finalitat de protecció ambiental ve exigida si tenim present que els actes discrecionals impliquen diferents opcions "*pero queda a salvo la facultad del juzgador de examinar después si la decisión adoptada por la Administración se ha producido con arreglo a los fines para los que la ley le concedió la libertad de elegir dado que la discrecionalidad no es arbitrariedad*" (STS de 30 de juny de 1989, també STS de 2 de desembre de 1985, i 20 de maig de 1986).

Segon, aquest principi de proporcionalitat, també implica que s'hagin de tenir en compte tots els interessos implicats. Precisament, els actes impugnats s'han oblidat totalment d'un com és el medi ambient i la conservació d'espècies amenaçades i en perill d'extinció i només han tingut present de satisfer els

interessos turístics, suposadament generals, i privats de la casa de colònies. Cal tenir present, a més, que les Administracions estan obligades a que la presa de decisions públiques es portin a terme tenint en compte les necessitats i les preferències manifestades pels ciutadans (article 65.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern). Tenint en compte la quantitat de diners que s'invertiran en aquest projecte destructiu, i de quina ha sigut la posició general de la ciutadania que s'ha manifestat en relació amb la necessitat i idoneïtat d'aquest projecte, resulta evident que la decisió de l'Ajuntament no ha ponderat adequadament tots els interessos concurrents.

4. Desviació de poder.

Veiem, doncs, que també s'hauria produït una desviació de poder ja que les potestats administratives s'han dirigit exclusivament a satisfer els interessos particulars de Can Riera de Ciuret per facilitar el turisme rodat relacionat amb aquest negoci. I sense tenir present els interessos públics que exigeixen mantenir i potenciar la preservació de l'espai natural on es troba el camí, espai de gran vàlua ambiental i natural. En fi, és un exemple prou clar com les decisions de caire urbanístic i de mobilitat s'estan desplaçant de les instàncies administratives cap als poders econòmics privats.

Aquestes finalitats perseguides no estan emparades per l'ordenament jurídic i són constitutives d'una evident desviació de poder proscriu pels articles 1.1, 9.1 i 3, 103.1 de la Constitució i l'article 48.1 de la LPACAP.

CINQUÈ.- CIRCUMSTÀNCIES D'ESPECIAL URGÈNCIA.

D'acord amb l'article 135 de la LJCA, la mesura cautelar sol·licitada s'ha d'acordar de forma immediata, sense escoltar a la part contrària i sense esperar a la tramitació ordinària de la peça separada, ateses les circumstàncies d'especial urgència que hi concorren com són la gravetat de les il·legalitats comeses (execució de les obres objecte del contracte adjudicat sense la prèvia i preceptiva formalització; manca de publicitat de les actuacions, portades a terme en període vacacional; manca de justificació i deguda avaluació del projecte; manca d'integració de les condicions establertes per l'IIA al projecte aprovat

definitivament; i afectació severa a l'hàbitat natural i les espècies protegides que l'habiten, en especial el tritó del Montseny, espècie endèmica en perill crític d'extinció).

D'altra banda, destaca la inusual celeritat per part de l'Ajuntament de Fogars de Montclús en la tramitació dels expedients administratius per a facilitar el més aviat possible la realització d'aquestes obres de pavimentació, la necessitat social de les quals no està justificada, en tant que l'estat del camí rural és òptim per a l'escàs trànsit de vehicles que suporta. Aquesta rapidesa en la tramitació, la qual també ha comportat l'inici de les obres viàries de forma manifestament irregular, obliga a aquesta part a sol·licitar l'adopció de la mesura cautelar amb especial urgència.

A més, cal remarcar la necessitat d'evitar urgentment la destrucció imminent dels excepcionals valors ambientals de l'àmbit on s'han iniciat les obres de pavimentació. Aquests excepcionals valors consten descrits en els dos informes que adjuntem al present escrit i que han sigut redactats per dues persones de reconegut prestigi i amb un extens coneixement de l'espai natural que conforma el Massís del Montseny.

Només mencionar dos fragments ja reproduïts dels dos informes, als efectes de demostrar l'emergència al·legada. Així, en la part introductòria del seu informe, el Sr. Mallarach manifesta que:

“El seu propòsit [de l'informe] és demostrar la manca de justificació de l'obra viària, posar de relleu les mancances de l'Informe de valoració ambiental i de la resolució a ella vinculada, demostrar que el projecte viari aprovat no integra les condicions de la resolució de l'organisme competent en matèria ambiental, alertar dels impactes negatius potencials a l'única espècie vertebrada endèmica del país, en perill crític d'extinció (el tritó del Montseny), unes constatacions que haurien de ser suficients, a parer de l'autor, per aturar l'execució del projecte, que va començar ahir”.

I, d'altra banda, el Sr. Arrizabalaga conclou en el seu informe amb el següent:

“La protecció d'aquest amfibi, l'urodel endèmic a la península ibèrica i d'Europa en situació més crítica, justificaria per si sol que es mantinguessin totes les prevencions possibles a la pavimentació d'aquesta pista i conversió

en carretera rural, la qual afectarà el seu hàbitat natural, probablement de manera irreversible.”

Finalment, la lentitud del sistema jurisdiccional, concretament de l'ordre contenciós administratiu, recomana sol·licitar mesures urgents per a situacions urgents com la que es dóna en el present cas.

Per això,

SOL·LICITO: Que es tingui per formulat en temps i forma aquest escrit i s'adopti de forma immediata, d'acord amb l'article 135 de la LJCA, la **MESURA CAUTELAR URGENT de suspensió de l'executivitat dels acords esmentats i de les obres viàries que s'estan duent a terme de forma il·legal, ateses les CIRCUMSTÀNCIES D'ESPECIAL URGÈNCIA** que degudament s'han consignat en aquest escrit.

Barcelona, 12 d'agost de 2020.

Signat,

Núria Suñe Peremiquel
Procuradora

Francesc Espinal Trias
Advocat

